

oznaczona pieniężnie wysokość odpowiedzialności każdego komandytariusza wobec wierzycieli (suma komandytowa), a także zmiany powyższych danych.

Rozdział II. Stosunek do osób trzecich

- Art. 147. Komandytariusz odpowiada za zobowiązania spółki wobec jej wierzycieli tylko do wysokości sumy komandytowej.
- Art. 148. § 1. Komandytariusz wolny jest od odpowiedzialności w granicach wartości wkładu wniesionego do majątku spółki.
- § 2. W razie zwrotu wkładu w całości lub w części, odpowiedzialność zostaje przywrócona w wysokości wartości dokonanego zwrotu.
- § 3. W razie uszczuplenia wkładu przez straty, uważa się w stosunku do wierzycieli za zwrot wkładu każdą wypłatę dokonaną przez spółkę na rzecz komandytariusza przed uzupełnieniem wkładu do pierwotnej wysokości. Dokonanie takich wypłat nie wymaga rejestracji.
- Art. 149. Obniżenie sumy komandytowej nie ma skutku prawnego wobec wierzycieli, których roszczenia powstały przed zarejestrowaniem obniżenia.
- Art. 150. Kto przystępuje do istniejącej spółki w charakterze komandytariusza, odpowiada także za zobowiązania spółki istniejące w chwili wpisania go do rejestru handlowego.
- Art. 151. W razie zawarcia umowy spółki komandytowej z podmiotem gospodarczym, który prowadzi przedsiębiorstwo, komandytariusz odpowiada także za zobowiązania powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa, a istniejące w chwili wpisu spółki do rejestru.
- Art. 152. § 1. Komandytariusz może reprezentować spółkę jedynie na zasadzie pełnomocnictwa.
- § 2. Jeżeli zawrze czynność w imieniu spółki nie ujawniając swego pełnomocnictwa, odpowiada z tej czynności wobec osób trzecich bez ograniczenia.
- Art. 153. Postanowienia umowne niezgodne z przepisami niniejszego rozdziału nie wywołują skutków prawnych wobec osób trzecich.

Rozdział III. Stosunki wewnętrzne spółki

- Art. 154. § 1. Komandytariusz ma prawo domagać się odpisu rocznego bilansu oraz przeglądać księgi i dokumenty celem sprawdzenia jego rzetelności.
- § 2. Na wniosek komandytariusza sąd rejestrowy może z ważnych powodów zarządzić w każdym czasie udzielenie bilansu lub innych wyjaśnień, jak również dopuścić go do przejrzania ksiąg i dokumentów.
- § 3. Umowa nie może wykluczyć ani ograniczyć uprawnień komandytariusza, o których mowa w § 1 i 2.
- Art. 155. § 1. W braku odmiennego postanowienia umowy komandytariusz nie ma ani prawa, ani obowiązku prowadzenia spraw spółki.
- § 2. W sprawach przekraczających zakres zwykłych czynności spółki potrzebna jest zgoda komandytariusza.
- Art. 156. § 1. Umowa spółki powinna określać sposób podziału zysku i strat.
- § 2. W razie wątpliwości komandytariusz uczestniczy w stratach jedynie do wysokości umówionego wkładu.

Rozdział IV. Rozwiązanie spółki i ustąpienie wspólnika

- Art. 157. § 1. Śmierć komandytariusza nie stanowi przyczyny rozwiązania spółki. Spadkobiercy komandytariusza powinni wskazać spółce do wykonywania jego praw jedną osobę. Czynności dokonane przez pozostałych wspólników przed takim wskazaniem są dla spadkobierców komandytariusza wiążące.
- § 2. Podział między spadkobierców udziału komandytariusza jest skuteczny wobec spółki jedynie za zgodą pozostałych wspólników.”;
- 3) w art. 159 w § 2 wyraz „dziesięć” zastępuje się wyrazem „czterdzieści”;
- 4) w art. 311 w § 1 wyrazy „dwieście pięćdziesiąt milionów” zastępuje się wyrazem „miliard”.
- Art. 2.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy wymienione w pkt 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się do spółek, co do których wnioski o ich zarejestrowanie wpłyną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

419

USTAWA

z dnia 14 września 1991 r.

o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r.

Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431 oraz z 1991 r. Nr 73, poz. 321) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 wyrazy „pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny” zastępuje się wyrazami „aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny”,
- 2) w ust. 2 wyraz „przestępstwa” zastępuje się wyrazem „wykroczenia”,
- 3) w ust. 4 wyrazy „w ust. 3” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 3”,
- 4) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 lub 3, można orzec przepadek napoju alkoholowego, chociażby nie był własnością sprawcy.”

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 251 i Nr 72, poz. 422 oraz z 1991 r. Nr 32, poz. 131) w art. 40 w § 1 wyrazy „art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi” zastępuje się wyrazami „art. 43 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

420

USTAWA

z dnia 20 września 1991 r.

o zmianie ustawy o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 1. W ustawie z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Akty prawne ogłoszone w dzienniku wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, jeżeli same nie stanowią inaczej.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

421

USTAWA

z dnia 26 września 1991 r.

o zmianie ustawy o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach skarbowych oraz ustawy — Prawo budżetowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 45, poz. 289, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1987 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 16, poz. 112 i Nr 19, poz. 132 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 88) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Ministrowi Finansów przysługuje prawo emitowania skarbowych papierów wartościowych, w szczególności obligacji państwowych i bonów skarbowych.

2. Wysokość emisji, z zastrzeżeniem ust. 3, określają ustawy.
3. W przypadku emisji krótkoterminowych papierów wartościowych, przy których termin realizacji praw jest krótszy niż rok od daty emisji, ustawy określają dopuszczalny stan zadłużenia Skarbu Państwa z tytułu sprzedaży tych papierów.”

Art. 2. W ustawie z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 w ust. 5 po wyrazach „w tym również określenia wysokości stawek należności budżetowych” dodaje się wyrazy „i wielkości zadłużenia z tytułów określonych w art. 40 ust. 1 pkt 1 i 2”,

2) w art. 40:

a) w ust. 1 w pkt 2 skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz innych skarbowych papierów wartościowych”,

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W przypadku emisji skarbowych papierów wartościowych, przy których termin realizacji praw jest krótszy niż rok od daty emisji (emisje krótkoterminowe), ustawa budżetowa określa jedynie dopuszczalne zadłużenie w ciągu roku i na koniec roku.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*